

Jungfruresan

Ett Call of Cthulhuscenario för Gothcon XIX av Magnus Lundgren

1.0 Inledning

Årets individuella Call of Cthulhuscenario utspelar sig i sin helhet ombord på RMS Titanic. En hel del av det som händer ombord är verkliga händelser som jag har anpassat efter egna behov. De saker som är tagna ur verkligheten är markerade med kursiverad stil. Äventyret är inte tänkt att följas slaviskt; utnyttja egna infall och ideer efter eget gottfinnande, men ändra helst inte på historiska fakta. Källor:

- Geoffrey Marcus, *The Maiden Voyage*
- Michael Davie, *Titanic - katastrofen som förändrade världen*
- Göran Wetterholm, *Titanic*

samt i viss mån

- Gracie, *Sanningen om Titanic*
- Lord, *En natt att minnas*
- Ballard, *Vi fann Titanic*

Om ni skall läsa en bok för att ni vill veta mer innan ni spelleder scenariot så rekommenderar jag *The Maiden Voyage*, eftersom denna har den klassiska, lite cyniska, bilden till förhören efteråt och skuldfrågan. Davie, som har skrivit sin bok senare, är mera överseende, vilket ligger i tiden. Wetterholms bok är väldigt centrerad kring passagerare från Norden. Den innehåller bland annat kompletta passagerarlistor för samtliga nordiska länder.

Äventyret är ganska låst även om spelarna kan tillbringa dagarna som de vill. Håll inte inne med informationen för hårt, utan se till så att det hela tiden händer saker. För detta ändamål finns två figurer Ismay och Astor (se 5.9, 5.13 och 7.0) som sitter inne med information. Låt gärna dessa dyka upp när det passar. Att ta med en bibel till bibelcitaten (se 5.7 och 5.11) rekommenderas.

Jag vill passa på att tacka de personer som hjälpt mig med konstruerandet av äventyret. Speltestar grupperna:

Baranor, Eärendil, Merriwyn och Eöl

Bithir, Ferendil, Tinion och 'Sus'

Samt ett speciellt tack till 'Sus' för karaktärsbeskrivningarna och korr... korr... rättningen av stavfel.

2.0 Regler

Som vanligt är det inte nödvändigt att spelarna behärskar reglerna till fullo, lite sunt förnuft kan däremot komma till användning. CoC använder sig av grundsystemet i Basic Roleplaying, samma som Runequest har. Jag såsom gammal spelledare, använder mig av reglerna från första utgåvan. Två formler från CoC förekommer i äventyret; Call Ithaqua och Voorish Sign.

- Call Ithaqua; Som namnet antyder används denna formel för att tillkalla Ithaqua. Kastaren måste stå på en hög av snö och temperaturen måste vara under noll. En Call spell har lika stor chans att lyckas, i procent, som POW points (Pp) som offras i kastandet. Den som kastar formeln kan offra valfritt antal Pp, andra som deltar och kan formeln kan offra upp till hälften av sina Pp. Övriga kan offra en Pp. Ceremonin tar sedan en minut i tid för varje procent i chans.
- Voorish Sign; Detta är en komplicerad handrörelse som ger 5% större chans att lyckas med en annan formel. Kostar en Pp.

Ett monster finns med, Ithaqua - the Windwalker. Han (?) är en av 'the Great Old Ones' vilket kort och gott betyder - en hemsking. När (om) Ithaqua dyker upp så gör han det en kort stund och endast i mörker. Spelarna kommer endast att märka den kraftiga vinden som omger 'the Windwalker'. Ithaqua attackerar genom att lyfta folk med vindens hjälp för att sedan släppa ner dem från hög höjd. Han har 125 hit points, för er som prompt vill veta.

3.0 Titanic och 1912 - Lite fakta

Tänk på följande när ni spelleder scenariot:

- Första världskriget har ännu inte varit och England är fortfarande en av världens största och rikaste länder.

- Valutakurser:

1pund ≈ 6dollar ≈ 18SEK

- Rederierna slogs om att få transportera emigranterna över till USA och den här kampen ledde till större och större fartyg. Vid sin jungfruresa var Titanic, tillsammans med sitt systarfartyg Olympic, det lyxigaste och största.

- Inget gemensamt språk finns för passagerarna. I första klass är engelskakunskaper mer regel än undantag, men i andra och framför allt tredje klass är det snarare tvärtom. Det finns tolkar ombord som täcker in i stort sett alla språk.

- Telegrafin är en relativt ny uppfinning och räckvidden, som är längst på natten, är begränsad. Meddelanden måste vidarebefodras via andra fartyg för att nå land. Telegrafisterna ombord är inte anställda av rederiet, utan av Marconi Marine Company, varför deras lojalitet och sjövätt kan ifrågasättas. De var inte enbart till för besättningen utan lika mycket som ett sätt att roa första klasspassagerarna, som skickade meddelanden till vänner och bekanta i land och ombord på andra fartyg.

- Myten om det osänkbara Titanic är både sann och falsk. Konstruktörerna visste mycket väl att båten kunde sjunka - det var bara ett sätt att marknadsföra sig, *men* Titanic var ett mycket svårsänkt fartyg; med sina 15 vattentäta skott med elektroniskt styrd stängning var båten i praktiken osänkbar - hon kunde hålla sig flytande med två avdelningar vattenfyllda.

- För att göra äventyret spelbart så antar vi att institutioner och myndigheter i både England och USA har lördagsöppet. Detta har jag tyvärr inte kunnat kontrollera.

- Lite siffror:

46.328 bruttoton, 21.831 nettoton

Deplacement 60.000 ton

Lastkapacitet 6000 ton

Längd 270 meter, bredd 28 meter

4 skorstenar varav den aktersta är en attrapp

20 stycken livbåtar

Antal ombord ca 2.200

- Titanic avgick från hemmahamnen Southampton mot Cherbourg i Frankrike, och sedan vidare till Queenstown på Irland innan färden över Atlanten påbörjades.

- Kartorna över Titanic är inte tänkta som spelarhjälp. Låt karaktärerna irra omkring på samma sätt som besättningen gjorde under resan. Många av dessa hade knappt sett fartyget innan det lämnade Southampton.

4.0 Karaktärerna

De fyra karaktärerna i årets scenario är; John och Elisa Stanford, Bernhard Grovenstein samt Harold Bridgewater. Beskrivningarna över dem ligger separat och är den samma som den som spelarna kommer att få. Kom ihåg att karaktärerna fördelas med lottning. Spelarna reser i par om två; John och Elisa, samt Bernhard och Harold. Tanken är att de känner den andra personen i paret väl, men inte de övriga två.

5.0 Äventyret

5.1 Påstigning

Scenariot börjar på förmiddagen den 11 april 1912 i Queenstown på Irlands sydkust. Spelarna, i fortsättningen kallade S, har varit på en konferens i Dublin och är nu på väg hem till New York. Konferensen betalar resan och därför så har S fått förstaklassbiljetter ombord på RMS Titanics jungfruresa. De är just på väg uppför landgången när *John Coffey*, en av eldarna ombord, knuffar sig ned längs det ringlande ledet av förstaklasspassagerare. *Han har bestämt sig för att hoppa av båten.* Tom Martin ropar uppifrån båten "John, kom igen, du kan inte hoppa av här." Coffey vänder sig om och ropar "Jag stannar inte en sekund till på det här förbannade skeppet." När Coffey vänder sig om tillbaka igen, knuffar han omkull den av karaktärerna

som går främst, samt svärtar ner dennes kläder. "Jag är hemskt ledsen sir/ma'm. men jag måste av... lyd mitt råd och gå aldrig ombord på den här flytande likkistan." "Men dina grejer då?" "Dem kan du skicka eller nå't." *Coffey lämnar Titanic, dess besättning och dess passagerare åt sitt öde.* När S kommer ombord så lotsas de snabbt till sina hytter av en rad stewards som tittar på biljetten och visar rätt korridor och hytt. S skall få intrycket av att skeppet är gigantiskt och svårt att hitta omkring på; trappor upp, trappor ner, korridorer hit och korridorer dit. S har fått två hytter med två bäddar i varje. Deras hytter ligger vägg i vägg på B-däck (B21 - Bernhard och Harold, B22 - John och Elisa). När S kommer står deras steward Samuel O'Neil utanför. Han ansvarar för servicen för samtliga passagerare i den här korridoren. *Hytterna innehåller två bäddar, ett handfat, ett nattkärl, ett klädskåp och en liten hylla, på denna ligger ett telegrafblock.* När båten har avgått och S har satt sig tillrätta, kommer O'Neil med en inbjudan att sitta vid pursebords bord vid kvällens middag, en ära som man inte bör tacka nej till. O'Neil överräcker också ett telegram som ankom tidigare under dagen. Den handskrivna adressen lyder enbart "Hytt B 21" (ettan är egentligen en sju och i B 27 bor Thomas Andrews).

Telegram

Till: Titanic B 21

Meddelande: Pierre vid konferensen säger Harry kan använda stenen stop bröderna litat på er stop ritualen får inte misslyckas stop

Morgan

5.2 Thomas Andrews, hytt B 27

Första gången S hälsar på öppnar Andrews dörren och meddelar oberoende av vilket ärende S har, att han är lite upptagen just nu. Inne i hytten kan S se en overallklädd man lutad över ett bord fullt med stora pappersark. Annars är Andrews sällan i sin hytt. Våghalsiga S kanske får för sig att bryta sig in, vilket inte är något större problem. Hela det lilla rummet är belamrat med rit-

ningar över båten och dess detaljer. Om S letar igenom högen med papper noga och söker efter något udda så finner de en ritning på en maskin som knappast hör hemma på ett fartyg - en sorts snökanon. Det framgår också att denna står på fördäcket.

5.3 Andrews' tekniker

Dessa är 8 män i trettioårsåldern som bor i två fyra-bädds andra klass hytter på D däck. Dessa arbetsklädda män har tillträde till hela fartyget för att färdigställa detaljer, som ännu inte är klara. De kan ses mixtra med ledningar och maskiner överallt. Om S beslutar sig för att följa efter någon/några av dem en stund så kommer han/de att efter en stund knalla fram på fördäck (B-däck) och göra något med en stor udda maskin som står där (se 5.5). Givetvis träffas de också mer eller mindre regelbundet sin chef Andrews. De två hytterna innehåller inget av intresse.

5.4 På däck

Första gången karaktärerna knallar runt på däck och tittar sig omkring lägger de märke till att *det endast ryker ur de tre främsta skorstenarna. Den sista skorstenen är enbart en attrapp ditsatt av estetiska skäl.* Detta har givetvis inget med äventyret att göra men under testspelandet ledde detta till många lustigheter.

5.5 Maskinen på fördäck

Maskinen på fördäck är den snökanon som Andrews har en ritning på i sin hytt. Det är i princip bara en stor plåtlåda med några knappar på och en stor öppning framtill. Vatten får den från färskvattentankarna i fören. Varje natt strax efter midnatt kommer en av teknikerna och läser av temperaturen på en termometer vid sidan av maskinen, samt kollar att snökanonen fungerar, dvs han trycker på en knapp och tittar om det kommer fram lite snö. Skulle S ha sönder maskinen tar det teknikerna ungefär ett par timmar att laga den. Det är smartare att göra något med termometern så att den inte kommer att visa under noll grader (se 2.0).

5.6 Middag, torsdag kväll (ca 18.00)

Middagen serveras i matsalen på D däck. S visas till purserns bord och där sitter förutom pursern *Hugh McElroy själv. WT Stead journalist, Sir Cosmo och Lady Duff-Gordon - som reser inkognito under namnen Mr and Mrs Morgan, Major Archibald Butt samt dennes reskamrat Francis Millet.* Paret Morgan och pursern säger inte mycket och dessa kommer att lämna sällskapet först (om inte S gör det). Stead kommer att leda in samtalet på ockultism, vilket är hans senaste hobby. Medier och förutsägelser av framtiden kommer på tal. Stead påpekar att man faktiskt förutsagt att Titanic skall gå under. Han uppmanar S att läsa "Futility" av Morgan Robertson (1898). Själv vill han inte avslöja innehållet. S kan antingen leta efter boken på ombord eller telegrafera till någon god vän och be denne läsa boken och telegrafera tillbaka en resumé. Ett exemplar finns i det bibliotek på C- däck som är avsett för andra klass. (Första klass har inget eget bibliotek)

Futility

"Futility" av Morgan Robertson, utgiven 1898 av Carewood Book Company. Boken berättar om hur atlantångaren Titan går på ett isberg och sjunker en aprilnatt. Beskrivningen av fartyget - storlek, max hastighet, passagerarantal, etc etc överensstämmer mycket väl med de för Titanic.

5.7 John Coffeys koj - F-däck, och Tom Martin

S kan leta upp Tom Martin och/eller Coffeys tillhörigheter. Johns efternamn uppger besättningen om S påstår att kläderna som Coffey svärtade ner är förstörda (eller annan bra lögn) och S kräver ersättning. De kan då begära att få titta igenom hans saker för att få veta var denna person bor. Letar S sig ner till eldarnas kojor på D däck själva, kan de fråga sig fram eller ha tur och känna igen Martin. Tom Martin vet inte mycket om varför Coffey valde att hoppa av så plötsligt:

"Han var övertygad att fartyget skulle sjunka. Sa något om att några ombord planerar att sänka henne... varför skulle någon här vilja göra det?" Martin kan visa S Coffeys saker som ligger kvar i en kista bredvid den tomma koj. Kistan innehåller lite kläder (arbetskläder, handskar, skor), ett foto på en ung dam, tre skönlitterära böcker och ett ännu inte avslutat brev.

Brev

Kära Mary

Jag har börjat fundera på om jag verkligen skulle ha skrivit på för den här resan. Redan när vi lade ut från hamnen i Southhampton höll vi på att kollidera med ett fartyg som slets loss av suget från denna satans skapelse. Hörde någon som pratade om att vi kanske inte kommer fram till New York. Måste kolla upp svaret i bibein - Psaltaren 104, 25-27. När jag letat upp det fattar jag mitt beslut.

Psaltaren 104, 25-27

Se också havet, det stora och vida: ett tallöst vimmel rör sig däri, djur både stora och små

Där går skeppen sin väg fram, Leviatan, som du skapat att leka i det.

Alla väntar de efter dig, att du skall ge dem deras mat i rätt tid.

5.8 Morgan Robertson - Carewood Book Company (London)

S kan ta reda på mer om författaren till boken Futility genom att telegrafera in till land, lämpligtvis England men även USA går bra. Robertson är en medelmåttig författare utan några större försäljningssuccéer bakom sig. "Futility" (1898) var den första bok som Carewood gav ut för honom. Tidigare hade han tillhört Furgesson &

Sons, men tydligen fick han mycket bättre betalt hos CBC, ty direkt efter började han synas i societets-kretsar och spendera en hel del pengar. Carewood Book Company är ett litet Londonförlag med många udda titlar bland sina böcker. Övernaturliga fenomen och religion utgör nästan uteslutande de enda områden som ges ut. Företaget ägs av J. Pierpont Morgan.

5.9 J. Pierpont Morgan

S kan få veta mer om Morgan ägaren till Carewood Book Company antingen genom att telegrafera eller fråga folk ombord - Astor och Ismay (se 7.0) är de två personer som känner till honom bäst. *Morgan är chef för det som skämtsamt (?) kallas för "The Money Trust" - han hade i princip monopol på all utlåning av pengar till de amerikanske järnvägsbolagen, samt kontrollerar ett flertal företag; bland dessa märks IMMC (Internationell Marine and Mercantile Company) och det varv Harland & Wolffs som byggde Titanic.* Morgan har snabbt blivit en av amerikans mäktigaste män.

5.10 Pierre och Harland & Wolff

Pierre är VD på Harland & Wolff och han har varit på samma konferens som spelarna för att göra en sista undersökning kring den ritual som skall utföras. Om S kommer på att titta efter Pierre i deltagarlistan för konferensen står det mycket riktigt att han var där och att han är VD för varvet, men inte mer. Denna information kan man också få av Ismay.

5.11 Fredag - kvällsfika

Någon gång under eftermiddagen meddelar O'Neil att Stead önskar träffa S över en kopp kaffe klockan 10 på kvällen i rökrummet (A-däck)

Stead börjar med att fråga spelarna om de har läst "Futility" ännu och påpekar att de kanske inte har så mycket tid på sig att läsa denna profetia. Har S fått kunskap om bokens innehåll diskuterar han gärna hur Robertson eventuellt skulle ha kunnat förutse en katastrof. Stead som träffat författaren i London för ett par år sedan är övertygad om att denne fått någon form av

uppenbarelse, troligtvis i en dröm. Nu väntar Stead ivrigt på att fartyget skall finna sitt öde så som det har blivit skrivet. Senare för han in samtalet på talmystik, Stead har lyckats ta reda på det skrovnumret för *Titanic på varvet - 39 09 04*. Han plockar fram en spegel och visar hur man kan tolka detta som texten "No Pope", vilket han tycker tyder på att Satan på något sätt var involverad i byggandet av båten, och kanske även i den olycka som han vet kommer att inträffa. Han fortsätter med att nämna att odjuret förknippas med talet 666 enligt uppenbarelseboken, och att en gängse tolkning är att detta skulle syfta på kejsar Nero, ty bokstäverna i alla hans titlar skrivna på hebreiska ger summan 666. Han har en teori om att om nu Satan ligger bakom den förstående olyckan så finns nog någon ombord som kan förknippas med talet. Om hela samtalet avslutas efter midnatt så avslutar Stead med "*När vi började prata var det fredag och nu när vi slutar är det den trettonde.*"

Uppenbarelseboken 13: 1 samt 16-18

Vers 1:

**Och jag såg ett odjur stiga ur havet.
Det hade tio horn och sju huvuden och
på sina tio horn, tio kronor och på sina
huvuden hädiska namn.**

...

Verserna 16 till 18:

**Och det (odjuret) ser till att alla, höga
och låga, rika och fattiga, fria och slavar,
får ett märke på högra handen
eller på pannan**

**och att ingen kan köpa eller sälja utan
att ha märket, odjurets namn eller talet
för namnet**

**här behövs vishet. Den som har för-
stånd skall tolka odjurets tal, ty det är
en människas tal, och talet är 666**

5.12 Harry and George Widener, Hytt D-66

Både fredag och lördag äter Andrews middag tillsammans med far och son Widener (se 7.0) - inga andra sitter vid bordet vilket kan tyckas märkligt då resten av salen är tämligen full. Flera gånger varje dag skickar de telegram till Morgan på Corsair (se 5.16, 5.17 och 6.0), samt får svar från denne. I deras hytt finns en liten (20cm * 20 cm * 10 cm) trälåda med lock. Inuti lådan ligger en liten amulett som lyser med ett svagt blåaktigt sken. Amuletten är formad som en sexuddig stjärna. Denna har som enda egenskap att man kan lagra undan 15 Pp i den som bäraren kan använda när han skall kasta magiformler. Talet 666 pekar på hyttnumret. D-däck är det sjätte däck nerifrån räknat.

5.13 J. Bruce Ismay

Han är en av de få ombord som vet att J.P. Morgan numera äger White Star Line. Morgan har sett till att hålla det hemligt att det engelsk flaggade bolaget är i amerikansk ägo. Ismay kan förklara hur Morgan via IMMC som äger WSL döljer sitt inflytande över rederiet. Ismay kan även berätta att han bokade platser åt både Morgan och Pierre - chefen för Harland & Wolffs - men att dessa båda valde att inte åka med fartyget på jungfruresan.

5.14 Lördag kväll - radion trasig

Under lördag eftermiddag förstör en av Andrews' tekniker radion för att försvåra en eventuell räddning av passagerarna när "olyckan" är framme. Detta görs i samband med en reparation av en elledning i närheten; ett överslag och radion får sig en avsiktlig kyss. Om S försöker skicka några meddelande efter klockan 8 på kvällen får de veta att de får vänta. Radiotelegrafisterna Bride & Phillips har lagat radion till klockan 6 på söndag morgon. Alla meddelanden som S skulle vilja sända på söndagen kommer att bli kraftig försenade på grund av detta. Både Bride och Phillips kan berätta för S hur radion

kom att gå sönder fast de båda tror att det hela var en olyckshändelse.

5.15 Pursern - Hugh McElroy

Pursern kan bistå med information om vem som bor i vilken hytt, samt att de enda två första klasspassagerarna som inte kom ombord utan att avboka sina biljetter var Morgan och Pierre. Han har en liten reklamfolder om Titanic, som han delar ut till passagerare. Den innehåller information om fartygets storlek och prestanda (för siffror se 3.0).

5.16 Telegram

Under hela resan så skickar far och son Widener telegram till Morgan ombord på dennes båt Corsair som på avstånd följer efter Titanic. Tanken är att spelare skall kunna komma över dessa om de är företagsamma. S skall också kunna skicka falska meddelanden i Morgans eller Wideners ställe om de vill.

5.16.1 Telegram sända till Titanic

Några att välja bland efter eget huvud.

Telegram

Till: Titanic George Widener D-66

Meddelande: Väderrapporter goda stop se till att ha marginal till noll-strecket stop Pierre varnar Andrews för frysning av vattnet stop

Morgan

Telegram

Till: Titanic George Widener D-66

Meddelande: Förbättrad ceremoni stop funnit kopia av forb. rituals stop använd version 3 istället stop bekräfta stop

Morgan

Telegram

Till: Titanic George Widener D-66

Meddelande: varning stop vindarna kanske blir större än gissat stop större marginaler krävs för båten stop

Morgan

5.16.2 Telegram sända från Titanic

Telegram

Till: Corsair

Meddelande: allt lugnt stop bekräftar ändringen stop inväntar vädret stop

George

Telegram

Till: Corsair

Meddelande: telegram saknas stop skicka allt till mig nu stop

George

Telegram

Till: Corsair

Meddelande: telegram till fel hytt stop skicka allt till mig stop

George

Telegram

Till: Corsair

Meddelande: problem stop kanonen trasig stop

George

Dessa är som synes skrivna för några speciella

scenarion. Givetvis kan fler komponeras ihop om det passar och behövs.

5.17 Corsair

Om S kollar upp Corsair i något sjöfartsregister på endera sidan av Atlanten så kan de få veta att *det är en privatjakt ägd av Morgan.*

5.18 Avslutning

På natten till måndag straxt efter tolv kollar precis som de tidigare nätterna en av teknikerna temperaturen, ser att denna är ett par grader under noll (Celsius) och går till Andrews för att meddela detta. Sedan samlas snabbt hela gänget - Andrews, George och Harry Widener och de 8 teknikerna - på fördäck. De stänger av detta med motiveringen "Under reparation" samt placerar ut en tekniker som vakt vid varje av de två traporna upp till däck. Sedan släcker de lamporna på däck, snökanonen sätts igång, och på mindre än en halvtimme kommer en ansenlig hög snö ha bildats. Sedan klättrar de upp på högen, tar varandras händer och börjar rabbla oförståeliga stavelser. Det enda som lyser är den amulett som George har runt halsen.

- Dags att räkna ut hur lång tid ceremonin tar. George kommer att, kasta Voorish Sign (ger 5% chans och kostar en Pp se 2.0), offra 14 av sina resterande 15 Pp, samt offra de 15 i amuletten eftersom det är han som kastar formeln Call Ithaqua

Harry som kan formeln offrar 8 Pp av sina 16; om George saknas kan Harry använda amuletten, kasta Voorish Sign, vilket i praktiken betyder att om George elimineras så är det som om Harry hade tagits bort istället.

Andrews kan formeln och offrar 8 Pp av sina 16.

De sex teknikerna offrar alla varsin Pp. De som fungerar som vakter kan inte offra några Pp.

Detta ger 67 Pp plus Voorish Signs 5% extra chans vilket ger 72% chans och ceremonin tar 72 minuter. Efter denna tid kommer Ithaqua att dyka upp. En kraftig kall vind blåser plötsligt upp, ett metalliskt rispande ljud hörs och

båten rister till. Sedan är allt stilla, men Titanic har fått ett "blödande" sår på styrbords sida. De elva männen klättrar snabbt över relingen via en repstege och blir upphämtade av en liten livbåt som tar dem till Corsair. S har nu två timmar på sig att ta plats i en livbåt innan Titanic sjunker i djupet.

5.19 Lösningar

Här de fyra lösningar som jag har tänkt mig

- Att förstöra snökanonen är tämligen svårt då teknikerna lagar den på ett par timmar om den är trasig, men om S tömmer färskvattentankarna eller ännu hellre häller salt i dem så kommer kanonen inte att fungera.
- Att mixtra med termometern så att den aldrig kommer att visa under noll grader.
- Man skickar ett telegram underskrivet Morgan, med någon finurlig text som gör att operationen avblåses.
- Normalt har ondingarna 72% chans att lyckas tillkalla Ithaqua. Om S kan få denna chans att understiga 50% så kommer inte ritualen att lyckas - vi gör inga tärningsslag. Genom att se till att alla inte kan närvara så minskas chanserna för ondingarna, att stjäla amuletten hjälper också lite grann.

6.0 Bakgrunden

Bakgrunden till scenariot är det gamla vanliga; hemsk kult kallar stort hemskt monster som dödar hemskt många människor. P.A.B Widener och J.P Morgan är de två personer som står bakom kulten. För att betala sina framgångar i livet krävs att de gör blodsoffer i stort antal. Smarta som herrarna är tänker de inte dölja att folk dör. Istället planerar de att offra folk som färdas med en färja som de själva äger och kontrollerar och sedan tänker de kasta skulden för olyckan på chefen för rederiet.

Widener och Morgan överlåter åt Harry, George och Andrews att genomföra operationen. Ismay som är helt ovetande om planerna bokar biljetter

åt både Morgan och Pierre på jungfruresan, men dessa båda avstår från att åka med. Pierre stannar på Irland och Morgan följer efter Titanic på sin egen båt Corsair för att hålla kontakten och plocka upp de sina efter katastrofen. Olyckligtvis råkar en av eldarna, Coffey, höra en konversation mellan Andrews och Harry, och beslutar sig för att hoppa av båten.

7.0 NPCs

Thomas Andrews, mörkhårig stilig och välklädd ingenjör vid Harland & Wolffs, varvet på Irlands där Titanic byggdes. Chefen där, Pierre, har satt Andrews som operativt ansvarig för det offer som skall ske. *Officiellt sett är han ombord tillsammans med sina tekniker för att färdigställa Titanic.* En mycket begåvad och slug människa som inte låter sig luras i första taget.

John Jacob Astor, affärsman i femtioårsåldern. En av världens rikaste män, god för 150 miljoner dollar, vars imperium grundar sig på den amerikanska pälsförsäljningen. Allt är ärvt och Astor har kallats "the world's greatest monument to unearned increment". Astor är en udda personlighet med som gör vad som faller honom in. Hans stora passion är sportbilar och att färdas i höga hastigheter. Astor skilde sig 1909, vilket inte sågs med blida ögon av resten av societeten. 1911 gifte han om sig med den blott 18 åriga Madeline Force - skandal givetvis. Tillsammans är de nu på väg hem efter en resa till Egypten.

Major Archibald "Archie" Butt, storväxt, skäggig, gråhårig gentleman som nu jobbar som militär rådgivare åt president Taft. En äventyrens man som tidigare livnärt sig som soldat, nyhetskorrespondent, romanförfattare och diplomat. Alltid charmerande och vänlig. Han är på väg hem från en diplomatresa till Italien och reser tillsammans med sin vän Francis Millet. Hans hälsa är vacklande, trötthet och depressioner plågar honom.

John Coffey, en 27-årig irländsk eldare. En handlingskraftig man som fattar impulsiva beslut. Djupt kristen, fast med skuldkänslor för att inte ge tron den tid den borde få. Blek och ljushårig, kraftigt byggd.

Tidschema

Dag	Tid	Händelser kring spelarna	Övriga händelser
torsdag		Äventyret startar, Coffey hoppar av	
	18.00	S får ett feladresserat telegram	
		S äter middag vid Purserns bord	
fredag			
	ca 22.00	Informellt möte med Stead	
lördag			
			Radion går sönder
söndag	9.00	Kapten Smith håller gudstjänst i matsalen.	
måndag	0.15		Ceremonin börjar

Sir Cosmo, brittisk societetsherre runt de 40, lång, normalt byggd, iakttar andra med en pigg blick, reser inkognito under namnet *Mr Morgan*, för att hans fru har sagt att det skulle de göra. Har alltid stått i skymundan av sin fru *Lady Duff-Gordon* (*Mrs Morgan*). Tillsammans är de på väg till USA efter en resa till Egypten. Han är godtrogen och lite naiv, lite för ärlig för sitt eget bästa.

Lady Duff-Gordon, reser under namnet *Mrs Morgan*, för att slippa uppmärksamhet från de andra kvinnorna i första klass. Brittisk dam som grundat den fashionabla modekedjan "*Madame Lucile*", ett mycket framgångsrikt företag som lockar många kunder bland den amerikanska överklassen. Hon är en slug och hårdad företagsledare. Genom att manipulera pressen får hon den gratisreklam hennes firma behöver.

Hugh McElroy, purser, katolik och Irländare. Han är lång och kraftig, som närmare sig pensionsåldern. Han känner till allt om alla. Han har en stor portion humor, vilket har gjort honom till WSLs mest populära purser.

J. Bruce Ismay, ordförande i WSL. En stilig mustaschprydd herre runt de 60, kraftig och närmare 1.90 lång. En respekterad, men inte omtyckt chef som med hård disciplin påtvingar sina anställda, sina idéer.

Tom Martin, en 25-årig eldare som inte är särskilt smart. Rödhårig och fräknig med potatis-

näsa och med uppsvällda överarmar i bästa Arnold stil.

Francis Millet, välkänd amerikansk författare och konstnär. Liksom sin vän *Major Butt*, som han reser tillsammans med, är han en äventyrens man. Han har varit krigskorrespondent i flera krig, men lever nu ett stillsamt liv i England. Han är en talför man som vet vad han vill. En kal fläck pryder huvudet på denna rundnätta 60-åring. Han är alltid på gott humör och hans sjungande skratt hörs ofta och långt.

Samuel O'Neil, steward. En öppen och trevlig filur med glimten i ögat. Han är en av dem som alltid ställer upp, särskilt om det är en kvinna som behöver hjälp, även om det skulle betyda bekymmer för honom själv

Edward J. 'EJ' Smith, kapten. Bredaxlad 59-årig sjöbjörn. Han utstrålar auktoritet, takt och självförtroende. EJ talar med en lågmäld basröst och alltid med ett leende på läpparna. Han är fadersfiguren för alla ombord; med endast en incident i hela sin karriär är han WSL bästa och högst betalda kapten.

W.T Stead, journalist. Mannen som införde intervjun i engelsk journalistik och vars artiklar har varit pådrivande för ett flertal politiska beslut i England. Nu 63 år gammal och på väg utför, har han börjat intressera sig för spiritism, en hobby som tagit honom de första stegen på vägen mot dårsjukhuset. Han har alltid varit

hårdför. Han är också en mycket duktig talare och som sådan är han på väg till New York för att framträda vid en fredskonferens.

George Widener, 50, son till järnvägskungen P.A.B. Widener, Philadelphias rikaste man. Han sköter nu familjeföretagets affärer. Han är en snobbig och världsvan överklass figur. Spänstig, cigarrblossande, mustaschprydd, brunhårig kultledare som leder operation "sänk Titanic". Han reser tillsammans med sin son Harry. En närmare titt på hans högra hand avslöjar något som ser ut som ett födelsemärke.

Harry Widener, Georges 27-årige son och resällskap. En charmant överklass man, med huvudet på skaft. En välkänd kvinnotjusare som inte delar samtidens moraliska värderingar. Brunhårig, muskulös och med en observant blick. Hans intresse för ovanliga böcker är allmänt känt. Han är sin fars medhjälpare i operationen. Han har ett födelsemärke på högra handen.

JOHN STANFORD

John är en jovialisk man i sina bästa år eller...? Så ser det ut på ytan iallafall, men alla som har umgåtts med denne femtiosexåring i mer än fem minuter inser snart att han är i ganska dåligt skick - enligt sin läkare har han lågt blodtryck, dålig lungkapacitet och kommer inte att leva mer än i högst fem år till. Han klarar t ex inte av några raska promenader utan att börja flåsa som den värsta bulldogg (eller porrfilmsälskare, välj själv). Han suger ständigt på sin pipa och förpestar omgivningen med stora rökmoln vilka alltsomoftast föranleder intensiva hostattacker, men tjurskallig som han är vägrar han att sluta röka eftersom hans pipa fungerar som någon slags snuttefilt för honom - han älskar att avfyra långa vetenskapliga haranger om diverse sedan länge utdöda naturfolk och deras märkliga ritualer, då och då sugande på pipan när han behöver några sekunders eftertanke och ständigt understrykande sina åsikter med små rökpuffar.

Allra helst gör han detta i samspråk med kolleger över ett glas god årgångskonjak, eftersom han är en livsnjutare av rang, förtjust i såväl god - dvs fet, han är ju amerikan - mat som dryck som ett intellektuellt samtal, för dum är han inte, tvärt om. Han är förmodligen - fast det erkänner han inte själv - världens ledande expert på naturfolkens historia och religion - märkligt och/eller praktiskt med tanke på att han själv är ateist - och innehar just nu en professur i ämnet på New York State University. Han har således examen i både historia och religion vilket är extra beundransvärt med tanke på att hans föräldrar, som visserligen var både vänliga och omtänksamma mot sitt enda barn, helst ville att han skulle bli politiker.

Efter hans stillsamma och bortskämda uppväxt skickade de honom således till Har-

vard, väl vetande att det är på ett gott universitet - och på de kontakter man kan komma att knyta där - en mans hela fortsatta karriär grundar sig. Dessvärre råkade han en dag förirra sig in på den kulturanthropologiska institutionen och så var hans politiska saga all till förmån för en lysande forskarkarriär. Redan vid tjugofem års ålder ledde han en expedition till Eldslandet

där han studerade yaghanindianernas manbarhetsritualer på vilka han senare även skrev sin hittills mest betydande avhandling. Resan kom att bli avgörande för hans liv på mer än ett sätt eftersom han kom att hitta sin blivande hustru bland expeditonsmedlemmarna - hennes namn var Patricia Wilson och hon var med i egen-

skap av assistent till socialantropologen. De gifte sig när de båda var tjugofem år och inom ett år fick de sitt första barn, en flicka kallad Elisa.

Dessvärre dog Patricia i en båtolycka två år senare. Efter hustruns död svor John att aldrig se åt en kvinna igen och begrov sig i arbete, men hans lilla dotter nästlade sig snabbt in i hans hjärta och är också den enda kvinna - den enda *person* - som får vara där. Han dyrkar henne, särskilt med tanke på att hon verkar vilja gå i hans fotspår, även om detta också oroar honom. Han är visserligen stolt över henne, men undrar om det inte vore bäst ändå om hon gifte sig och fick barn som andra unga kvinnor, särskilt med tanke på att hans läkare har talat om för honom att han på sin höjd kommer att leva i fem år till. Som tur är har han ständigt Elisa vid sin sida - hon tar hand om honom och ser till att han åter sina mediciner, fungerar som hans sekreterare och gör allt för att han skall trivas. I gengäld försöker han att vara faderligt beskyddande mot

ELISA STANFORD

Elisa är enda barnet till professor John Stanford, som har examen i såväl religion som historia och just nu innehar en professur på New York State University. Eftersom Elisas mor dog i en båtolycka när hon själv var blott två år gammal har hon uppfostrats - och skämts bort - av fadern ensam, och hon älskar och beundrar honom oerhört, även om han kan vara litet jobbig ibland, och litet väl nitisk med sina idéer om att hon skall gifta sig rikt och lyckligt. Tyvärr är John ganska sjuk - han lider av lågt blodtryck och nedsatt lungkapacitet - enligt sin läkare har han bara fem år kvar att leva och borde egentligen ta det lugnt, men det gör han givetvis inte, så därför följer Elisa med honom på hans resor och föreläsningsturnéer för att ta hand om honom. Hon fungerar inte bara som sköterska utan också som sekreterare, sällskap och assistent. Det här kanske låter tråkigt, men det är det inte; som sagt älskar och beundrar Elisa sin far, och det är för henne självklart att se till att han har det bra.

Helst av allt skulle hon vilja gå i hans fotspår, och han har - efter litet gruff, eftersom han vill att hon skall gifta sig - bekostat hennes utbildning på Radcliffe. Där läste hon religionshistoria och fördjupade sig liksom han i naturfolkens speciella religioner och ritualer. Till skillnad från sin far - som betraktar religioner utifrån sin ateistiska och mer objektiva synvinkel - är dock Elisa oerhört vidskeplig. Hon har alltid trott på det övernaturliga, på att någon eller något övervakar alltings skeende och på att ingenting sker av en slump. Hon tror också på andar, demoner och andra religiösa väsen, särskilt efter det att hon fick kontakt med sin döda mor genom ett medium. Över huvud taget vägrar hon att gå under stegar, döda spind-

lar eller svära i kyrkan, eller någon annan av våra västerländska vidskepligheter, och hon har också tagit till sig en del andra folks föreställningar. Dock vill hon helst inte erkänna detta för sin far eftersom hon är rädd att han inte skulle förstå henne med sin rationella inställning till saker och ting, och därför försöker hon dölja sin vidskeplighet så gott det går, i nödfall genom att maskera den som någonting annat.

Detta är inte det enda hon döljer för sin far - hon vill inte oroa honom för mycket under hans sista år - så hon håller tyst om att hon just nu inte är så pigg på att träffa en stilig ung man utan visar god min när han försöker para ihop henne med pojke efter pojke, men det är klart, *om* hon verkligen skulle bli förälskad (peppar, peppar, ta i trä!) så kanske hon skulle göra honom till viljes. Fast egentligen

skulle hon vilja resa jorden runt och forska och slå sig lös i all världens storstäder mellan varven - hon har ju trots allt alltid haft gott om pengar och vet således hur man gör av med dem.

Just nu är Elisa och hennes far i Queenstown på Irland eftersom de just har varit i Dublin där John var gästföreläsare på en konferens om utdöda religioner. Elisa har dock själv inte deltagit i konferensen, något som irriterar henne en aning eftersom hon vet att hon är minst lika välutbildad som vissa av doktoranderna som tilläts vara med på en del av föreläsningarna, den där Harold Bridgewater till exempel - han som alltid reciterar dikter och som oftast rodnar när de talas vid. Han är doktorand åt någon professor från Boston University som tydligen också skall åka med samma båt som Stanfords över Atlanten, nämligen Titanic, något som John verkar glädjas en hel del åt

HAROLD BRIDGEWATER

Om Harold, denne tjugosjuårige yngling, kunde skulle han bli poet, men det kan han inte. Istället skriver han varje kväll ned sina upplevelser i sin dagbok och drömmer om att någon någongång skall läsa vad han har skrivit och bli hänförd av hans djärva ord. Dessutom försöker han bli historiker istället, för att kunna förstå och lära sig allt om dessa stora grekiska diktare han beundrar så högt, Pindaros och Sofokles i synnerhet. Just nu lever han ett hårt liv som doktorand och alltiallo åt Bernhard Grovenstein, professor i historia vid Boston University. Bernhard är en skinntorr herre i sextioårsåldern, en hård chef som vet vad han vill, ärelysten som få; en man som inte tycker om konkurrens, vilket faktiskt råkar passa Harold utmärkt eftersom han inte är så begiven på akademisk ära - han har sett för mycket korridorpolitik under sin tid på B.U. och kommit fram till att det bästa sättet att alltid få forska utan att slippa allt ansvar och alla intriger är att inte ha en alltför hög tjänst. Inte så att Harold är dum eller lat, tvärt om, det är en intelligent ung man med huvudet på skaft, nyfiken som få. Han känner en stark drift att ta reda på hur saker och ting fungerar - från motorer till sonetter, och således befinner han sig ofta på ställen där det händer saker, även om han inte nödvändigtvis är den som gör något åt dem. Tyvärr lider han nämligen av en viss rädsla att göra bort sig, vilket beror på att han rent socialt har hamnat i någon slags underlig mellanställning. Hans far äger en liten farm i Minnesota, en farm som förutom föräldrarna också skulle försörja fem barn, vilket inte alltid gick så bra. Harold var tvungen att ge sig av och lyckades på grund av sin fallenhet för att minnas nästan vilken lyrik som helst vinna ett stipendium på B. U., något som

gladde hans mor men inte hans far, och inte heller överklassynglingarna i Boston. Således sitter Harold så att säga mellan två stolar - han är för högtbildad för att kunna passa in hemma längre och på universitet anses han vara en bondtölp trots att han i seder och utseende inte skiljer sig från någon annan där och faktiskt är mycket duktig, litet mer gudfruktig än de andra bara.

Harold har alltid varit en troende kristen, och kanske är det därför han fascineras av det hedniska inslaget hos de grekiska diktarna.

Enligt sin tro och livsfilosofi försöker han - fast han är så hämmad - alltid att vara hjälpsam och hövlig - Harold tänker alltid först och talar sedan - men det är ibland svårt att komma på något bra att säga, *speciellt* tillsammans med flickor, detta trots att han vet att han egentligen ser bra ut. När han blir nervös stammar han dessutom lätt vilket inte gör saken bättre och är ytterligare ett skäl till att han inte vill bli professor och hålla föreläsningar inför massor av människor. Enda undantaget är när han reciterar dikter; då får hans stämma kraft och vingar.

Just nu är Harold i Queenstown eftersom han och hans professor just har varit i Dublin på en konferens om utdöda religioner. Grovenstein höll en lång föreläsning om religionerna på Hawaii som blev ganska uppskattad, vilket var bra eftersom han alltid lugnar ner sig efter en sådan egokick - Harold's liv blir litet lättare, inte så fyllt av kaffekokande (det skall vara oerhört starkt ock skällhett, annars blir professorn vred) och pappershämtande - nåja, Harold slet värre på farmen och det medförde inte några gratisresor till Irland, så varför klaga?

Med på hemsresan över Atlanten är också en annan professor, John Stanford,

BERNHARD GROVENSTEIN

Bernhard är en skinn torr herre i sextioårs-åldern som vet vad han vill ha, nämligen ära och berömmelse. Synd att det inte finns något Nobelpris i historia bara! Bernhard innehar nämligen en professur i just historia vid Boston University och detta ser han som ett bevis på sin egen förträfflighet. Han är också mycket förtjust i de debatter som institutionen där anordnar eftersom han då får glänsa med sin medfödda retorikförmåga, iallafall ända tills han tappar behärsknin- gen och börjar ägna sig åt regelrätt smutskastning, vilket tyvärr har hänt då och då. Detta tolereras enbart eftersom Bernhard tror sig vara världsledande inom just sitt gebit - historiens inverkan på religionen - och har fått alla andra att tro det också. Då och då publicerar han ett och annat som egentligen inte är så mycket att ha, men som är utsökt formulerat och som således lurar den genomsnittlige akademikern, särskilt med tanke på att det faktiskt finns ett och annat lysande guldkorn i textmassorna.

Han har ett annat, hemligt, specialområde också, nämligen ockultism och det övernaturliga. Under årens lopp har han samlat på sig en del kunskap om världen; saker de flesta inte vet eller ens anar. I sin ägo har han nämligen en ärvd bok som heter "The forgotten rituals" av Edvard Davis, och det var den som startade intresset. Han har till och med försökt utföra en av dessa ritualer en gång men det gick inte så bra - resultatet blev minnesförlust och ett stort ärr på bröstet. Sedan dess har han inte öppnat boken, men han kan inte göra sig kvitt intresset helt och hållet, och kunskap är ju all- tid kunskap.

Faktum är att kunskap är hans enda last. Han har aldrig varit särskilt intresserad av vare sig kvinnor eller män, mat eller dryck; han äter vad som ställs framför ho-

nom, naturligtvis hellre god mat än illa lagad, men han är ingen gourmand direkt. Hans enda krav i den vägen är att kaffet skall vara hett och starkt, och när det gäller denna lilla detalj är han lika pedantisk som med allting som rör hans forskning, något som hans stackars doktorand / alltiallo / slav Harold Bridgewater har fått erfara många gånger. Bortsett från det är Harold en utmärkt underordnad. Han är hövlig och arbetsam och gör som man säger åt honom, även om han ursprungligen är en bondtölp från Minne- sota, och dessutom är han inte ett dugg ärelysten, vilket passar Bernhard utmärkt - han slipper oroa sig för aka- demiska knivhugg från det hållet och kan dessutom ta åt sig en del av äran utan att Harold ens märker eller bryr sig om det.

Jo förresten, det finns en sak till här i livet som är viktigt för Bern- hard, nämligen hans två siameskatter Tao och Ming. De har inte fått följa med på resan och han saknar dem oerhört, speciellt på nätterna, eftersom han har svårt att sova utan två varma katter i sängen.

Skälet till att Bernhard och Harold befinner sig i Queenstown över huvud taget är att de har varit i Dublin där Bernhard var föreläsare på en konferens om utdöda reli- gioner. Själv höll han en bejublade föreläsning om Hawaiis historia och om hur polynesiernas ursprungsreligion där kom att blandas upp med och förvanskas av i tur och ordning de kristna missionärerna, kineser- nas komplexa föreställningsvärld, japaner- nas buddhism och till sist hela den väster- ländska kulturen. Den var mycket uppskat- tad och den gode professorn känner nu att han sitter ytterligare litet säkrare i sadeln som självpåtagen expert i religionshistoria.

Med på konferensen var också en an-

John Stanford

Elisa Stanford

Harold Bridgewater

Bernhard Grovenstein

¹Och jag såg ett odjur stiga upp ur havet. Det hade tio horn och sju huvuden och på sina horn tio kronor och på sina huvuden hädiska namn. ²Odjuret jag såg liknade en leopard, och dess fötter var som en björns och dess gap som gapet på ett lejon. Och draken gav det sin kraft och sin tron och stor makt. ³Ett av dess huvuden såg ut att ha fått ett dödligt huggs, men det dödliga såret hade läkts. Hela jorden greps av beundran för odjuret och följde det, och man tillbad draken för att han hade gett odjuret makten, och man tillbad odjuret och sade: "Vem är som odjuret? Vem kan strida mot det?"

⁴Och det fick en mun som skrot och hädade, och det fick makt att hålla på i fyrtylvå måttäder. ⁵Och det öppnade sin mun för att häda Gud, häda hans namn* och hans tät*, alla som bor i himlen. ⁶Det fick rätt att strida mot de heliga* och besegra dem, och det fick makt över alla stammar och länder och språk och folk. ⁷Och alla jordens invånare skall tillbe honom, var och en som inte från världens skapelse har sitt namn skrivet i livets bok hos Lammet som blev slaktat.

⁸Du som har öron, hör detta. ⁹Den som skall i fångenskap, han går i fångenskap, och den som skall dö för svärder, han blir dödad med svärd. Här behövs de heligas uthållighet och tro.

¹⁰Och jag såg ett annat odjur stiga upp ur jorden, och det hade två horn som liknade ett lamms och det talade som en drake. ¹¹Det utövar det första odjurets hela makt i dess åsyn. Det får jorden och dess invånare att tillbe det första odjuret, vars dödliga sår hade läkts. ¹²Och det gör stora tecken*, det låter till och med eld falla från himlen ner på jorden i människornas åsyn. ¹³Och det förför jordens invånare med de tecken som det fått rätt att göra i odjurets åsyn. Det säger till jordens invånare att göra en bild åt odjuret som har fått svärdsflugget men kommit till liv igen. ¹⁴Och det fick rätt att ge levande ande* åt odjurets bild, så att bilden också kan tala och se till att alla som inte tillber odjurets bild blir dödade. ¹⁵Och det ser till att alla, höga och låga, rika och fattiga, fria och slavar, får ett märke på högra handen eller på pannan ¹⁶och att ingen kan köpa eller sälja utan att ha märket, odjurets namn eller talet för namnet. ¹⁷Här behövs vishet. Den som har förstånd skall tolka odjurets tal, ty det är en människas tal, och talet är 666.

UPPERBÄCKSERBOKEN

390904

Kära Mary

Jag har brytt funkra på om jag verkligen skulle ha skrivit på för dig här i sasan. Redan när vi la ut från hemmet i Southampton vill vi på att kollidera med ett fartyg som slets loss av suget från dyra sakens skapelse. Härde någon som pratade om att vi kanske inte kommer fram till New York. Måske kalla upp svaret i bibeln Psaltaren 164, 25-27. När jag letat upp det fatter jag mitt beslut.

¹⁹Du gjorde månen till att bestämma tiderna, solen vet stunden då den skall gå ned.

²⁰Du sänder mörker, och det blir natt. Då kommer alla skogens djur i rörelse,

²¹de unga lejonerna ryter efter rov och begär sin föda av Gud.

²²Solen går upp – då drar de sig tillbaka och lägger sig ned i sina kulor.

²³Människan går då ut till sin gårdning och till sitt arbete intill aftonen.

²⁴Här mångfaldiga är inte dina verk, o Herrel! Med vishet har du gjort dem alla. Jorden är full av vad du har skapat.

²⁵Se också havet, det stora och vida: ett tallöst vimmel rör sig där, djur både stora och små.

²⁶Där går skeppen sin väg fram, Levatan, som du har skapat att leka i det.

²⁷Alla väntar de efter dig, att du skall ge dem deras mat i rätt tid.

²⁸Du ger dem, då samlar de in. Du öppnar din hand, då blir de mättade med goda gåvor.

²⁹Du döjler ditt ansikte, då förskräcks de. Du tar bort deras ande, då förgås de och vänder åter till sitt stoft igen.

³⁰Du sänder ut din ande, då blir de skapade, och du förrygar jordens ansikte.

³¹Må Herrens ära förbli evinnerligen, må Herren glädja sig över sina verk,

³²han som skådar på jorden, och hon bävat, han som rör vid bergen, och de ryker.

³³Jag vill sjunga till Herrens ära, så länge jag lever, jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till.

³⁴Må mitt tal behaga honom väl, må jag själv få glädja mig i Herren.

³⁵Men må syndare försvinna från jorden och inga ogudaktiga mer vara till.

No.	TIME.	ORIGIN.	REMARKS.
321	10.00 / 1/4	Corsair	
<p>Titanic B21</p> <p>Pièce vid bordsonnen säger Harry kan använda stenen stop bröderna bitar på er stop rituella för inte misslyckas stop</p> <p>Morgan</p>			
			 R.M.S. TITANIC

No.	TIME.	ORIGIN.	REMARKS.
		Corsair	
<p>Titanic George Widener D66</p> <p>Viderrapporter goda stop se till att hi margined till nollstreckat stop Pièce nummer Andrews för försning av väntat stop</p> <p>Morgan</p>			
			 R.M.S. TITANIC

No.	TIME.	ORIGIN.	REMARKS.
		Corsair	
<p>Titanic George Widener D66</p> <p>Förbered ceremoni stop funt kopie av förbered rituels stop använd version 3 istället stop bekräfta stop</p> <p>Morgan</p>			
			 R.M.S. TITANIC

No.	TIME.	ORIGIN.	REMARKS.
<p>Titanic George Widener D-66</p> <p>Varning stop vindarna blir större än väntat stop större margined värs för båten stop</p> <p>Morgan</p>			
			 R.M.S. TITANIC

No.	Time.	Origin.	Remarks.

Tue: Corsair
 allt lugnt stop
 bekräftar ändringen stop
 inväntar vädret stop
 George

No.	Time.	Origin.	Remarks.

Tue: Corsair
 telegram saknas stop
 skicka allt till mig stop
 George

No.	Time.	Origin.	Remarks.

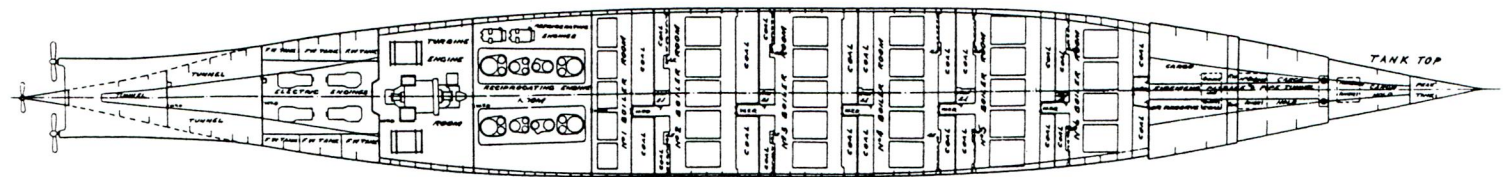
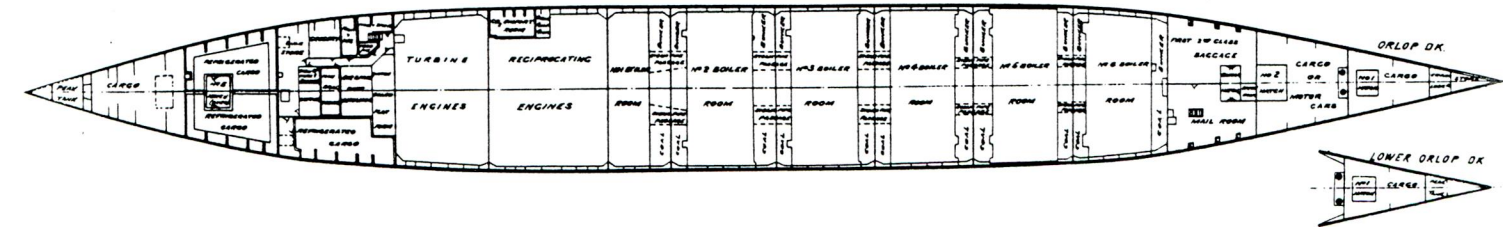
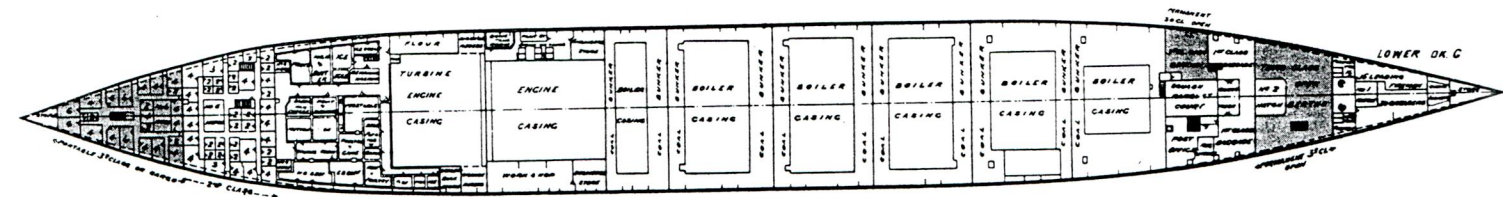
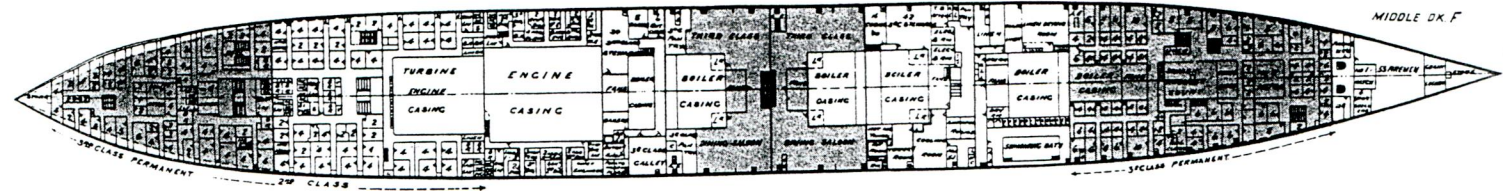
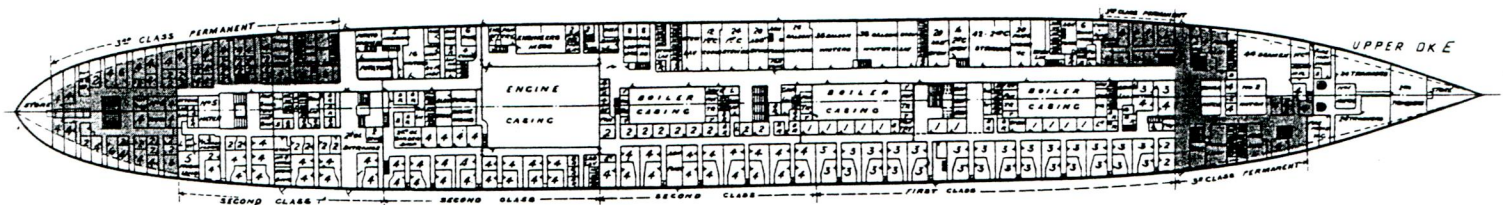
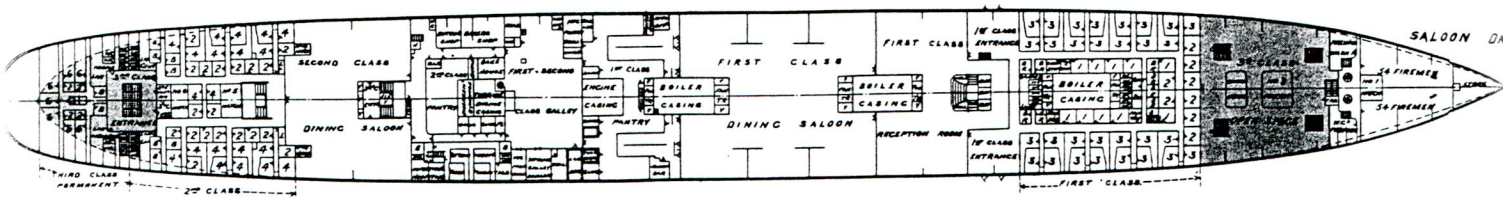
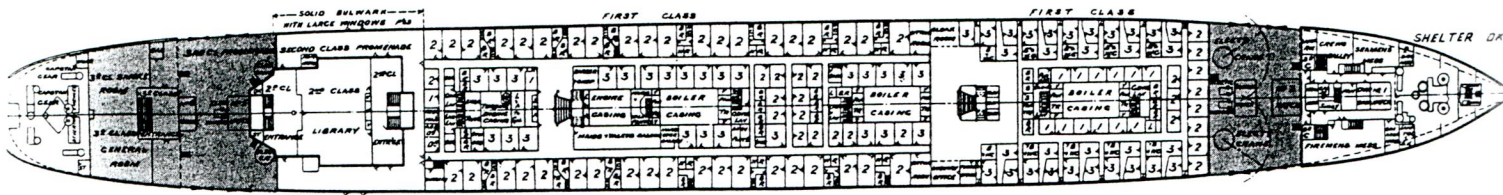
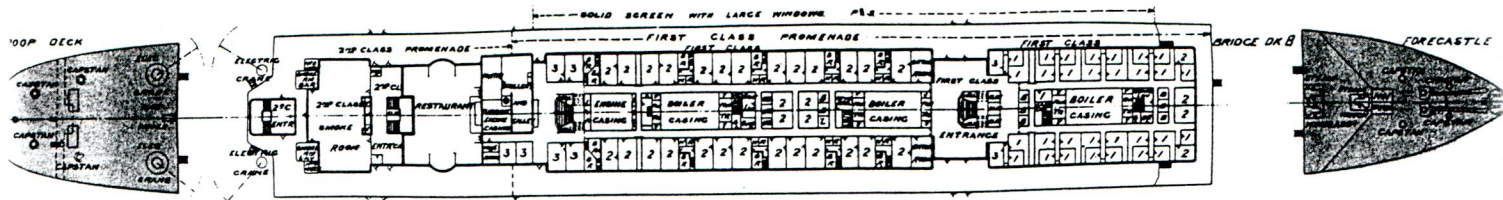
Tue Corsair
 telegram till fel lyft stop
 skicka allt till mig stop
 George

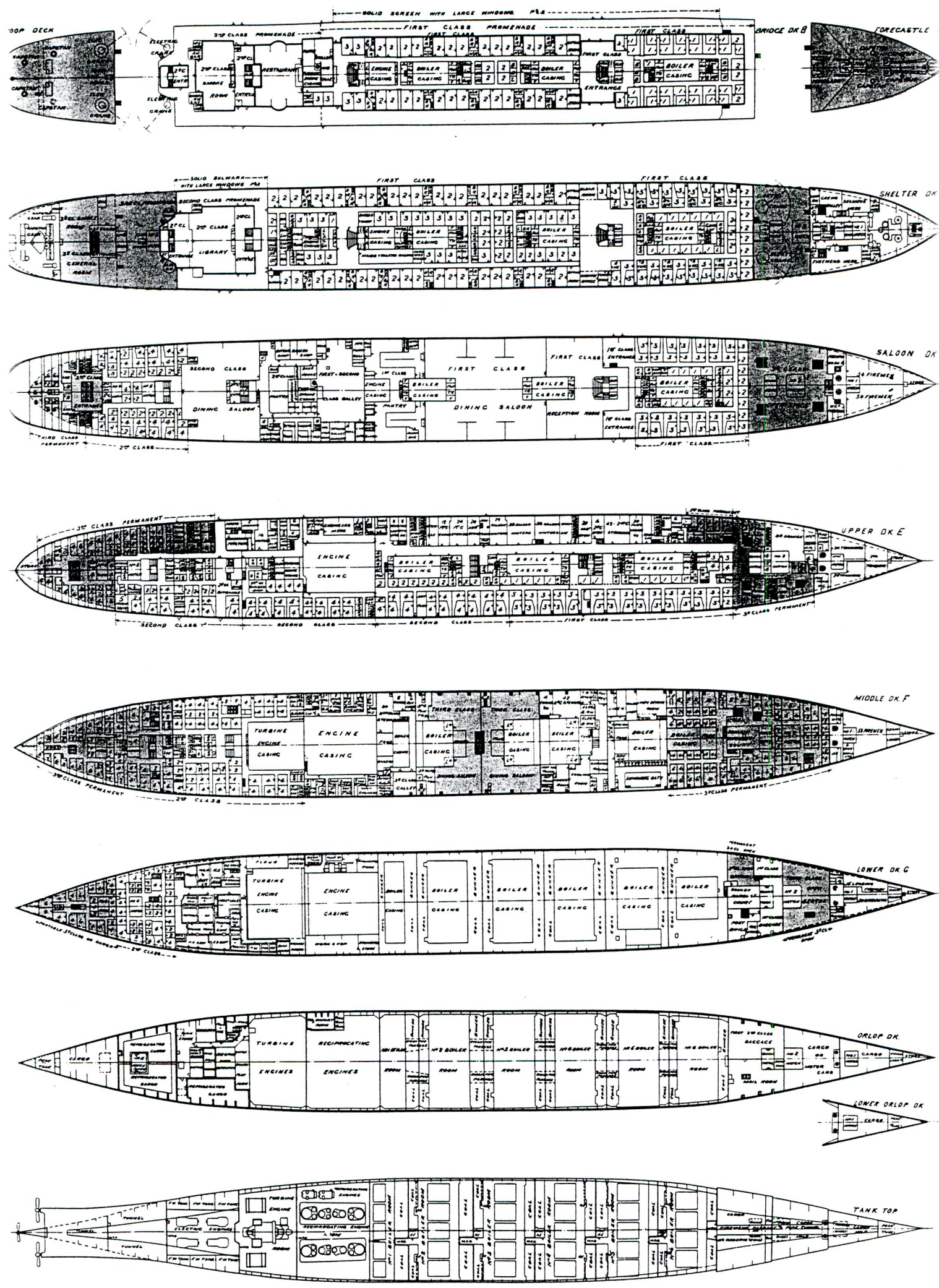

No.	Time.	Origin.	Remarks.

Tue Corsair
 problem stop
 kanonen trasig stop
 George

Astor och hans
bustru Madeleine

major Archibald Butt

Harry Widener

Thomas Andrews,

George Widener.

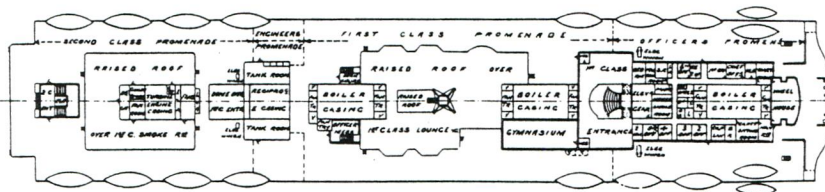
McElroy.

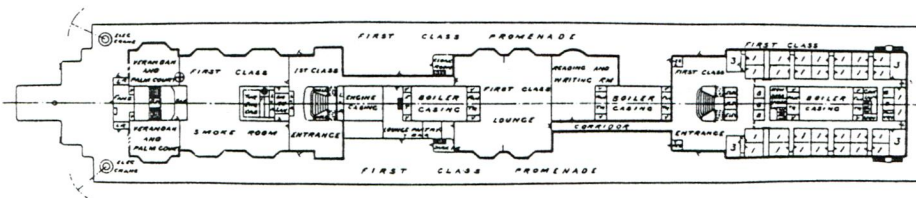
Kapten Smith

Bruce Ismay.

BOAT DECK

PROMENADE DECK A

Astor och hans
hustru Madeleine

major Archibald Butt

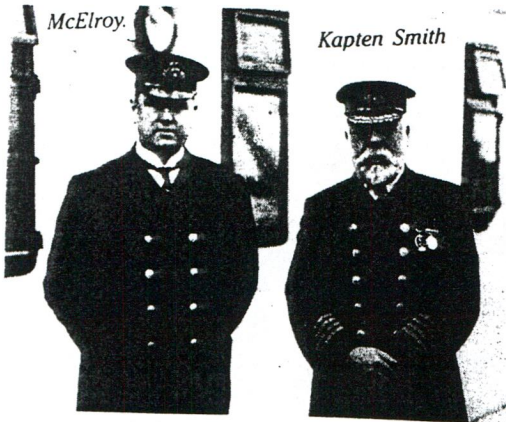
Harry Widener

Thomas Andrews,

George Widener.

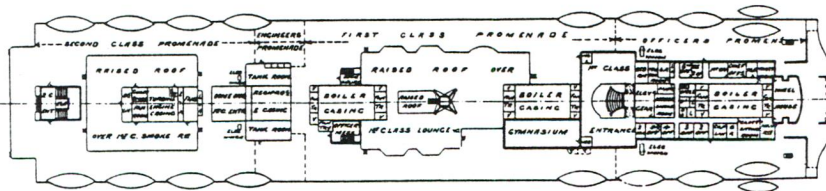

McElroy.

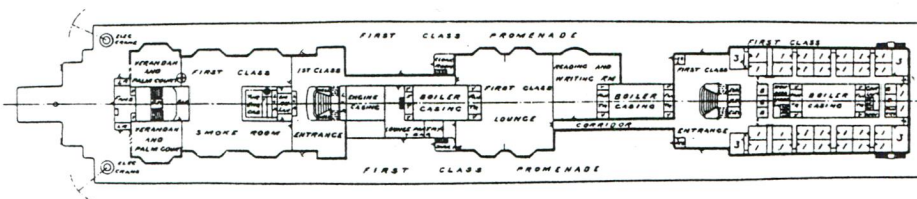
Kapten Smith

Bruce Ismay.

BOAT DECK

PROMENADE DECK A